

Belgische exporteurs wachten

Libië enorme afzetmarkt voor toeleveranciers aan energisector, bouwsector en... suikervrije chocolade

Onder de uitgestrekte Libische woestijn zitten de grootste olie- en gasvoorraden van Afrika. De voorbije jaren konden heel wat Belgische bedrijven een graantje meepikken van de op petrodollars gebaseerde Libische economie. Sinds de burgeroorlog wachten ze op betere tijden.

Karel De Gucht, de toenmalige minister van BZ, bezocht in 2008 het Great Manmade River-project in Sirte. Tientallen Belgische ondernemers zijn de voorbije jaren naar Libië getrokken voor de olieprojecten. Vaak als onderaannemer voor grote internationale olieconcerns of engineeringgroepen waardoor ze minder zichtbaar waren. Een typevoorbeeld is het beursgenoteerde Exmar, dat voor het uitbreken van de onlusten een offshoreolieplatform bemande voor Total.

Een andere afzetmarkt voor de Belgische bedrijven zijn de vele infrastructuurprojecten die gerealiseerd werden dankzij de oliedollars. Zo werkte de baggergroep DEME tot oktober vorig jaar aan de verdieping van de haven- en toegangseuvel in Misrata voor rekening van de Libyan Iron and Steel Company.

De Exmar-mensen zijn maanden geleden vertrokken en ook DEME heeft er geen personeel meer sinds de onlusten uitbraken. Dat zorgt voor een plotse terugval van de handel met Libië, die de voorbije jaren een echte boom kende. Vorig jaar werd vanuit België voor 226 miljoen euro geëxporteerd, liefst 60 procent meer dan twee jaar voordien. Flanders Investment & Trade hoopt dat de rust snel terugkeert en organiseert volgende maand een infodag over het land.

‘Iedereen droomt van Libië omdat er veel te verdienen valt door de olie- en gasector’, verklaart Bob Desmet, exportmanager van de Wijnegemse specialist in staalconstructies Frisomat. Die werkte mee aan de bouw van de Great Manmade River, een prestigeproject van Khadafi voor een reusachtig ondergronds net van waterpijplijnen. De schaduwzijde is dat het enorm moeilijk is om Libië binnen te geraken. ‘Je hebt een lokale aankoper of agent nodig die ter plaatse aanvaard is.’

De Belgische bouwgroep Besix heeft er heel wat referenties: van een aardgasexporthaven (Ing) tot een groot bankgebouw. ‘Libië is voor ons altijd interessant geweest, getuigt Bart Wuyts. Het bedrijf keert echter pas terug als het opnieuw veilig is. Wuyts mikt niet zozeer op contracten voor de heropbouw van het land maar op ‘nieuwe projecten met meerwaarde waarmee we een verschil kunnen maken’.

Ook Fabricom, de Belgische dienstendochter van energiereus GDF Suez, heeft er grote plannen als de politieke situatie uitgeklaard is. Het bedrijf wil zijn pakket aan diensten voor de olie- en gasector er flink uitbreiden.

Op dit moment ligt de handel al maanden stil, klinkt het bij Neptumar, een Antwerpse scheepsagent. De schepen blijven aan de ketting door de onzekerheid. De voorbije jaren was Libië een interessante niche voor Neptumar, dat materiaal voor infrastructuurprojecten naar Libische havens stuurde ‘Rails voor spoorwegen, bouwmaterialen, pijplijnen voor aardgas en water, zware machines, bulldozers en transformatoren van Pauwels (CG). Het was onze belangrijkste niche’, zegt directeur Bernard Scheyvaerts.

André Vanmidden, verkoopdirecteur bij bakkersgistbedrijf Algist Bruggeman, ziet de handel al opnieuw

aantrekken en verstuurde recentelijk opnieuw een container richting Benghazi. Hij is optimistisch over het land. Door privatiseringen is het de jongste jaren gemakkelijker geworden, zeker in de markt voor voedingsproducten als meel, suiker, rijst,.... ‘Heel wat Belgische exporteurs onderschatten de markt’.

Chocolade

De Eeklose chocoladeproducent Cavalier zag de mogelijkheden al jaren geleden. Het levert suikervrije chocolade aan Libië en andere Noord-Afrikaanse landen via zijn hub in Dubai. ‘We zijn er zeker van dat die markt weer aantrekt als het conflict is opgelost’, zegt verkoopdirecteur Edward Geldof. ‘Net als in Egypte en Tunesië stijgt de output als de centrale greep van een clan op de economie vermindert.’ Waarom suikervrije chocolade er zo populair is? ‘In de regio is diabetes een van de grootste doodsoorzaken. Van kindsbeen af eet men slecht en sport men te weinig.’